Θεσσαλονίκη 12. Μαΐου 1907.

Αγαπητέ μου φίλε! —

Αι διαφημίσεις του Λουκιανού είναι πολύ καλαί διαφημίσεις διότι διαφημίζουν πράγματα διά τα οποία έχει κανείς ανάγκην καθημερινώς ο καπνιστής πάντοτε καπνόν και ο καλλιεργητής πάντοτε χρήματα και επομένως πάντοτε θα ενδιαφέρεται να μάθη τα νεώτερα περί καπνού και καπνοβιομηχανίας — όταν δε ιδή ο καπνιστής ότι ο καπνοβιομήχανος ο οποίος διαφημίζεται αυτά τα κάμνει και ότι όλοι οι καπνοβιομήχανοι διαφημίζονται — τότε βέβαια θα δώση προτίμησιν εις εκείνον ο οποίος διαφημίζεται περισσότερον και καλλίτερα και τέλος πάντων θα ιδή ότι ο Λουκιανός πρέπει να είναι εκείνος ο οποίος δεν έχει καθόλου ανάγκην διαφημίσεως διότι όλοι τον γνωρίζουν και τον προτιμούν και θα ιδή ότι ο Λουκιανός δεν διαφημίζεται καθόλου και θα πη ότι αυτός είναι ο καλλίτερος καπνοβιομήχανος διότι δεν έχει ανάγκην διαφημίσεως και θα αγοράση Λουκιανού διότι δεν έχει ανάγκην διαφημίσεως, διότι γνωρίζει πόσα εκατομμύρια

φίλος δε βλέπει αλλού παρά μόνο εμένα, αν και έχει τόσους άλλους
μαζί του δυστυχώς φυσικά όλες δημόσιες γυναίκες και όχι μόνο
εμένα — και δε νομίζω καν ότι μπορεί μια όχι όλες αληθινά —
αλλά νομίζω όλες σαν σένα που έχουν αυτή τη μεγάλη δύναμη
πάνω σε μας τους άντρες που μας κάνει να τα χάνουμε για σας.
Δε θέλω καν ν' ανοίγω τα μάτια σου για τίποτα και δε θέλω
και να σε συμβουλέψω τίποτα — και μόνο θέλω — σ' αγαπώ
με όλη μου τη δύναμη δε μπορώ χωρίς τα μάτια σου —
Αλλοίμονο-χε — αυτό το 'πα και καμιά δεκαριά φορές
δε λογαριάζω δε μετράω δε θέλω τίποτα και δε δίνω
μεγάλη. 25 αλλά δε μπορώ να μετρήσω αυτούς τους —
πολλά 2. μέρες δική σε λίγες μέρες 25 μόνο αυτό και τον
αγαπώ — φανταχτείτε πόσο τον αγαπώ ένα εξ-
δύο φορές δική είχε πάει στο 3 δύο 4. μέ. αλλά
αλλά ξέχασα και αλλά..... και τώρα σε μια πάει-
νάκι και σκάσαμε δυο δέρματα και αυτό πάλι
δυσκολεύτηκα σε αδυναμία.

Σ. Ζαν

Το τσιγάρο
δικό σου γυναίκα.